

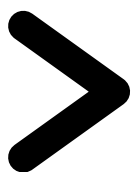
Mellan röd jord och stjärnklar himmel

TEXT OCH FOTO VIKTOR WINTERGLÖD

Att springa i Marockos Jebel Saghro-berg innebär att ta sig genom stenöknar och oaser, längs torrlagda flodbäddar och över mäktiga klippformationer. Men det är också löpning i en värld med andra sociala, ekonomiska och kulturella villkor. En hisnande upplevelse – på alla sätt.

Ett myller av ockrafärgade hus och parabler längs vår inflygningsbana mot Marrakech. Ett hundratal chaufförer med handhållna skyltar i ankomsthallen. Jag är på Pathfinder Travels premiärresa till Marocko och bergsmassivet Jebel Saghro. Med löparskorna i bagaget och Stockholms snökaos på behörigt avstånd.

Intrycken kommer i ryckiga strömmar längs vår bilfärd mot medinan, Marrakechs äldre kvarter. Kulturstroboskop. Luften är härligt ljum, kvällens gytter av ljus och ljud andas liv och puls. Ett fantastiskt skådespel att se trafiken samsas om utrymmet med

folkmassorna i rörelse. "Komplett kaos!" hojtar min upptinande hjärna. Vid ratten sitter Hamou, en av chaufförerna i det lokala guideföretag som ska lotsa oss mot nya upplevelser de kommande dagarna. Han är lugnet själv.

SÖMNDRUCKET HÖR JAG utoparen i den närmast belägna minaretten sjunga Allahs lov med dov bas. På avstånd, lager på lager av stämmor som i utdragna toner möter den tidiga morgonen. Jag ligger i ett av gästhuset Riad Sabas rum. Ett av tretton, utspridda över tre våningsplan runt en överbyggd innergård. Boendet är utan tvekan en våt dröm för resemagasin och inredningstidningar.

> Våra löparguider heter Abdul och Lahcen. De får oss att likna ett gäng discodansare. Det stod inget i utrustningslistan om att springa i grovstickad yllemössa.

Efter frukost står vi samlade. Fyra tjejer, nio killar, samt det marockanska guidefolket. Bilarna styr åt sydost. Vi klättrar över Höga Atlas berg på svindlande vägar, passerar Tichkapasset på 2260 meter. Berbermusik i bilstereon, klagande och med dallrig nerv. Byar susar förbi. Kläder ligger på tork över buskar och i träd. Färglickar mot naturens jordtoner.

Här och där pågår spontana fotbollsmatcher mellan barn. Sanden yr. Husens fasader är omväxlande välputsade och förfallna. Moskéerna alltid strålande vackra. En affär säljer en uppsjö modeller av däck och slangar direkt ur väggen. Bredvid hukar några män under en motorhuv och vid bilens sida, en man på bönematta. Vi rullar genom staden Ouarzazate, känd för sina filmstudior och kulissbyggen, där scener till bland annat filmerna *Gladiator* och *Babel* spelats in.

Vi når Agdz och Drâadalen med sina palmodlingar. Inte långt därefter, avtagsvägen mot vårt första nattläger. Kvällsljuset framhäver de bergiga omgivningarnas magi. Det mesta av packningen lastas över till de mulåsnor som anslutit, anförda av sina fem mulförare. Vi springer de sista åtta kilometerna.

VAKNAR MED TUPPEN i örat. Kryper ur tvåmannatältet och sätter mig med de övriga runt frukosten som ligger serverad på en stor matta. Dunjackan är på, men det blir snart varmare. Löpningen sker nästan uteslutande i shorts och kortärmad. Vi springer med lätt ryggsäck och bär inte mer än vätska och nödvändiga prylar för dagen. Våra löparguider heter Abdul och Lahcen. De får oss att likna ett gäng discodansare. Det stod inget i utrustningslistan

om att springa i grovstickad yllemössa och kraftiga långbyxor. Rent förlösande att se och samtidigt en lika tyst som ofrivillig kommentar till materiell obalans i världen. Men även en fråga om klädkoder. Berbermannen har ännu inte gjort lycratigtsen till sin garderobsfavorit.

VI SLÅR LÄGER i Isfoula, två hus stort. Tälten på en av husägarnas mark. Snart glider familjens två barn nyfiket runt. Vill sälja saker. Ju längre vi under veckan tar oss längs öde vägar och stigar, ju mer kommer vi bli varse den fattigdom som råder på den marockanska landsbygden.

Jag blir inbjuden till familjens hus efter att ha pratat med två släktingar, som på en odling intill och med en hacks hjälp leder vatten fram och åter mellan små lotter. Innanför de fyra ytterväggarna finns inte mycket. Skymtar ett sovrum med mattor som sängar på jordgolvet. Inför resan köpte jag ett ultralätt liggunderlag för långt över tusenlappen. Skänker familjen en frottéhandduk, för att min väska plötsligt känns så oförsäkamt trång.

Stämningen runt middagarna – som vi intar i ett stort tält, sittande på madrasser och med två stearinljus fasttryckta på en sten som enda ljuskälla – är både dämpad och uppsluppen. Det tryckande mörkret gör inget för att väcka trötta kroppar, men det glada snacket flödar i frånvaron av mobiltäckning och wi-fi. Kommunikationen reduceras till ett enda socialt medium, den friska kvällsluften vi andas.

Per berättar om mötet med en galen amerikan, något år innan denne blev Caballo Blanco i boken *Born to run*. Cathy pratar om

sina bestigningar av Mount Everest. Erik tar oss bakåt i svensk kulturfilmshistoria, till hans skidåkarinsatser i *Sällskapsresan 2*. Vi äter soppa, tagine och frukt. Maten levereras av kocken Hussein som med små medel tämjer vår hunger. Från det andra stortältet hörs marockanernas skratt. Enligt Abdul är det mest socialpolitik och brudar som avhandlas. Om natten sover vi vaggade av tystnaden under universums alla diamanter.

VI SPRINGER DRYGT 25 kilometer per dag, med mellan 500 och 1 300 positiva (klättrande) höjdmeter. Inga monstruösa siffror, men med lunch och pauser inräknade har vi att göra från morgon till eftermiddag. Därutöver, många fotostopp. Isen måste ha svarvat bergen med extremt konstnärliga ambitioner då det begav sig. "Ok, spring nu", säger vi om vartannat, då vi regisserar varandras löpning genom ett landskap som hänför. Fångar stunden med en knapptryckning.

Några av oss dras med skadebekymmer. Men trots en ond fot, en vrickad dito och ett löparknä, är gruppens tempo sammanhållet. Inte minst tack vare naturen som suger åt sig våra blickar, bromsar in oss. Men då och då kommer också tokrusen. Även de inspirerade av terrängen som breder ut sig, med stigen som ett enda långt ringlande utropstecken: Yallah!

SOLEN HÄVER SIG, solen dalar. Vi lägger karg stenöken och oaser bakom oss, springer genom torrlagda flodbäddar och passerar den mäktiga klippformationen Bab-n-Ali. Möter en dromedar. Vi bjuds på vår dagliga dos nötter, dadlar och fikon. Bestiger Kouaouches 2 600 meter och känner oss som kungar. Ser en av mulåsnorna göra en slug och kringgående manöver för att palla frukt från lunchdukningen.

Byarna; stillsamma och byggda av jorden de vilar på. Barnens rop, hundskall, hammarslag – livet som pågår. Eftermiddagsteet.

Konsten att tvätta hela kroppen med en liter vatten. Toatältet. Skräpbålets flammor om morgonen. De trevliga samtalen och: "100 dirham, det är ju sjukt billigt! Alltså inklusive massage? Det är givet att jag ska".

ETT SVENSKT BÖNEUTROP ekar mellan de kaklade väggarna. Bland ångorna i halvdunklet från golvet stiger, under den bastanta marockanens snabba greppväxlingar, ett kvidande som då och då briserar i skrik. Vet inte om jag ska skratta eller gråta för min landsmans skull. Massage kommer i alla former.

Ute på gatan, och nog känner jag mig uppfriskad trots befarad revbensspricka och en hård förbadupplevelse. Bilburna igen och på väg mot Marrakech för övernattnings och hemresa. Jag sitter dåsigt i passagerarsätet och hör Hamou sjunga. Smekamt och vackert. Det finns ingenstans jag hellre skulle vara.

> Men då och då kommer också tokrusen. Även de inspirerade av terrängen som breder ut sig, med stigen som ett enda långt ringlande utropstecken: Yallah!

NYHETER!

2XU COMPRESSION

FANTASTISK PASSFORM

SKÖNA

STÖTTAR OCH HÅLLER IN

BÄSTSÄLJAREN 2XU COMPRESSION TIGHTS
KOMMER NU I NYA FÄRGER!

SKANNA MIG!

HELT NYA ÖVERDELAR I NY DESIGN OCH
PASSFORM. I FÄRG SOM MATCHAR TIGHTSEN.

SÄLJS HOS LEDANDE SPORTBUTIKER I HELA LANDET. HITTA DIN NÄRMASTE ÅTERFÖRSÄLJARE PÅ WWW.2XU.SE

Marknadsförs i Sverige av Enjoy Sport Sverige AB • 0739-951832 • 031-473388 • info@enjoysport.se

GILLA OSS PÅ
FACEBOOK:
2XU SVERIGE